Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 20. decembra 2017 *

„Pritožba – Uredba (ES) št. 834/2007 – Pridelava in označevanje ekoloških proizvodov – Uredba (ES) št. 889/2008 – Izvedbena uredba (EU) št. 1358/2014 – Pravni interes – Pojem osebne koristi“

V zadevi C-268/16 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 13. maja 2016,

Binca Seafoods GmbH s sedežem v Münchnu (Nemčija), ki jo zastopa H. Schmidt, odvetnik,

tožeča stranka,

druga stranka v postopku je

Evropska komisija, ki jo zastopajo A. Lewis, G. von Rintelen in K. Walkerová, agentke,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi T. von Danwitz, predsednik senata, C. Vajda, E. Juhász (poročevalec), sodnika, K. Jürimäe, sodnica, in C. Lycourgos, sodnik,

generalni pravobranilec: M. Bobek,

sodni tajnik: K. Malacek, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 29. marca 2017,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 8. junija 2017

izreka naslednjo

Sodbo

1 Družba Binca Seafoods GmbH (v nadaljevanju: Binca) s pritožbo predlaga razveljavitev sklepa Splošnega sodišča Evropske unije z dne 11. marca 2016, Binca Seafoods/Komisija (T-94/15, neobjavljen, EU:T:2016:164; v nadaljevanju: izpodbijani sklep), s katerim je to sodišče zavrnilo njeno tožbo za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 1358/2014 z dne 18. decembra 2014 o spremembi Uredbe (ES) št. 889/2008 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES)

* Jezik postopka: nemščina.

št. 834/2007 glede izvora ekološko vzrejenih živali iz ribogojstva, gojitvenih praks v ribogojstvu, krme za ekološko vzrejene živali iz ribogojstva ter proizvodov in snovi, ki so odobreni za uporabo v ekološkem ribogojstvu (UL 2014, L 365, str. 97, v nadaljevanju: sporna uredba).

Pravni okvir

Osnovna uredba

2 Člen 1 Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 z dne 28. junija 2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 2092/91 (UL 2007, L 189, str. 1, v nadaljevanju: osnovna uredba) določa:

„1. S to uredbo se zagotavlja podlaga za trajnostni razvoj ekološke pridelave ter se hkrati zagotavlja učinkovito delovanje notranjega trga, lojalna konkurenca, zaupanje potrošnikov in varstvo njihovih interesov.

Določa skupne cilje in načela, na katerih temeljijo pravila iz te uredbe v zvezi z:

(a) vsemi stopnjami pridelave, priprave in distribucije ekoloških proizvodov ter nadzorom nad njimi;

[…]

2. Ta uredba se uporablja za naslednje proizvode kmetijskega izvora, vključno s proizvodi iz ribogojstva, če se ti proizvodi dajejo v promet ali so namenjeni za dajanje v promet:

(a) žive ali nepredelane kmetijske proizvode;

(b) predelani kmetijski proizvodi, ki se bodo uporabili kot živilo;

(c) krmo;

(d) vegetativni razmnoževalni material in semena za gojenje.

Proizvodi iz lova in ribolova divjih živali se ne štejejo za ekološko pridelavo.

[…]“

3 Člen 2 osnovne uredbe določa:

„Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) ‚ekološka pridelava‘ pomeni postopek pridelave, skladen z določbami iz te uredbe na vseh stopnjah pridelave, priprave in distribucije;

[…]

(d) ‚izvajalec‘ pomeni fizično ali pravno osebo, ki je odgovorna za zagotavljanje, da ekološka dejavnost pod njenim nadzorom izpolnjuje zahteve iz te uredbe;

[…]“

4 Člen 15 osnovne uredbe, ki vsebuje pravila za vzrejo živali v ribogojstvu, določa:

„1. Poleg splošnih pravil kmetijske pridelave, ki so določena v členu 11, veljajo za pridelavo za živali v ribogojstvu naslednja pravila:

(a) v zvezi s poreklom živali iz ribogojstva:
(i) ekološko ribogojstvo temelji na vzreji mladic, ki izvirajo iz ekoloških plemenskih jat in ekoloških gospodarstev;
(ii) če mladice iz ekoloških plemenskih jat ali gospodarstev niso na voljo, je pod specifičnimi pogoji na gospodarstvo dovoljeno pripeljati živali, ki niso bile ekološko gojene;

[…]

(c) v zvezi z razmnoževanjem:

[…]
(iii) vzpostavijo se vrstno specifični pogoji za upravljanje plemenskih živali v ribogojstvu, vzrejo in gojenje nedoraslih živali v ribogojstvu;

[…]“

5 Člen 38 osnovne uredbe pa Evropsko komisijo pooblašča za sprejetje podrobnih pravil za izvajanje te uredbe.

6 Ta uredba se v skladu z njenim členom 42 uporablja od 1. januarja 2009.

Izvedbena uredba

7 Člen 1(2)(a) Uredbe Komisije (ES) št. 889/2008 z dne 5. septembra 2008 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov glede ekološke pridelave, označevanja in nadzora (UL 2008, L 250, str. 1, v nadaljevanju: izvedbena uredba) je v prvotni različici, ki se v skladu s členom 97 te uredbe uporabljala od 1. januarja 2009, iz področja uporabe te uredbe izključeval proizvode, ki izvirajo iz ribogojstva.

Prva uredba o spremembi izvedbene uredbe

8 Z Uredbo Komisije (ES) št. 710/2009 z dne 5. avgusta 2009 (UL 2009, L 204, str. 15, v nadaljevanju: prva uredba o spremembi izvedbene uredbe) je bila uporaba izvedbene uredbe razširjena na nekatere živali iz ribogojstva, vanjo pa so bila vključena posebna pravila za proizvode, ki izvirajo iz ribogojstva.

9 S prvo uredbo o spremembi izvedbene uredbe je v naslov II izvedbene uredbe dodano poglavje 2a, naslovljeno „Gojenje živali iz ribogojstva“. V oddelku 2 navedenega poglavja, ki se nanaša na izvor živali iz ribogojstva, člen 25e določa pogoje, pod katerimi se lahko neekološko gojene živali iz ribogojstva pripeljejo na kmetijsko gospodarstvo.

10 Člen 25e je v prvotni različici, ki izhaja iz prve uredbe o spremembi izvedbene uredbe, določal:

„1. Za namene gojenja ali izboljšanja genetskega staleža in kadar ekološko gojenih živali iz ribogojstva ni na voljo, se lahko na kmetijsko gospodarstvo pripeljejo prostoživeče ali neekološko gojene živali iz ribogojstva. Te živali se v okviru ekološkega upravljanja vzdržujejo vsaj tri mesece, preden se lahko uporabijo za gojenje.

2. Za namene nadaljnjega gojenja in kadar ekološko gojenih nedoraslih organizmov iz ribogojstva ni na voljo, se lahko na kmetijsko gospodarstvo pripeljejo neekološko gojeni nedorasli organizmi iz ribogojstva. Vsaj zadnji dve tretjini ciklusa gojenja morata potekati v okviru ekološkega upravljanja.

3. Najvišji delež neekološko gojenih nedoraslih organizmov iz ribogojstva, ki se pripeljejo na kmetijsko gospodarstvo, je: 80 % do 31. decembra 2011, 50 % do 31. decembra 2013 in 0 % do 31. decembra 2015.

4. Za namene nadaljnjega gojenja je zbiranje prostoživečih nedoraslih organizmov iz ribogojstva omejeno na naslednje primere:

(a) naravno povečanje števila ličink rib ali rakov in nedoraslih organizmov pri polnjenju ribnikov, zaprtih sistemov ali ograjenih prostorov;

(b) mlade jegulje, pod pogojem, da je vzpostavljen odobren načrt upravljanja jegulje v zvezi z lokacijo in da vprašanje umetnega razmnoževanja ostaja.“

11 Člen 25i, naslovljen „Prepoved hormonov“, ki je bil s prvo uredbo o spremembi izvedbene uredbe dodan v oddelek 4 o gojenju iz poglavja 2a naslova II izvedbene uredbe, določa:

„Uporaba hormonov in njihovih derivatov je prepovedana.“

12 Člen 25k, naslovljen „Posebna pravila o krmi za mesojede živali iz ribogojstva“, ki je bil v izvedbeno uredbo dodan s prvo uredbo o spremembi izvedbene uredbe, v različici, ki izhaja iz Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 505/2012 z dne 14. junija 2012 o spremembi in popravku Uredbe št. 889/2008 (UL 2012, L 154, str. 12), določa:

„1. Krma za mesojede živali iz ribogojstva se pridobiva iz naslednjih virov:

(a) ekološki krmni proizvodi z izvorom iz ribogojstva;

(b) ribja moka in ribje olje iz ostankov iz ekološkega ribogojstva;

(c) ribja moka in ribje olje ter sestavine ribjega izvora iz ostankov rib, ki so bile v trajnostnem ribolovu že ujete za prehrano ljudi;

(d) ekološka posamična krmila rastlinskega ali živalskega izvora.

[…]

3. Krmni obrok lahko vsebuje največ 60 % proizvodov iz ekološko pridelanih rastlin.

4. Astaksantin, ki izvira iz organskih virov, kot je lupina rakov, se lahko uporablja v krmnih obrokih za losose in postrvi v mejah njihovih fizioloških potreb. Če organski viri niso na voljo, se lahko uporabijo naravni viri astaksantina (kot so kvasovke Phaffia).“

13 Prva uredba o spremembi izvedbene uredbe se je v skladu z njenim členom 2 uporabljala od 1. julija 2010.

14 Vendar je bil s prvo uredbo o spremembi izvedbene uredbe v člen 95 izvedbene uredbe dodan ta odstavek:

„11. Tistim enotam za ribogojstvo in pridelavo morskih alg, ki so ustanovljene in katerih proizvodnja poteka v skladu z nacionalno sprejetimi pravili za ekološko proizvodnjo pred začetkom veljavnosti te uredbe, lahko pristojni [organ] za prehodno obdobje, ki se izteče 1. julija 2013, dovoli, da ohranijo

ekološki status med prilagajanjem na pravila te uredbe, če ni neupravičenega onesnaževanja voda s snovmi, ki pri ekološki proizvodnji niso dovoljene. Izvajalci, ki imajo koristi od tega ukrepa, pristojni organ obvestijo o zadevnih objektih, ribnikih, kletkah ali serijah morskih alg.“

15 Člen 2, zadnji odstavek, prve uredbe o spremembi izvedbene uredbe je določal:

„Ta uredba se lahko po 1. juliju 2013 na podlagi zadevnih in ustrezno utemeljenih razlogov držav članic pregleda in po potrebi spremeni.“

Druga uredba o spremembi izvedbene uredbe

16 Z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 1030/2013 z dne 24. oktobra 2013 (UL 2013, L 283, str. 15, v nadaljevanju: druga uredba o spremembi izvedbene uredbe) je bil datum konca prehodnega obdobja, v katerem prva uredba o spremembi izvedbene uredbe ni mogla biti spremenjena (v nadaljevanju: prehodno obdobje), ki je bil s členom 95(11) izvedbene uredbe določen na 1. julij 2013, nadomeščen z datumom 1. januar 2015.

Tretja uredba o spremembi izvedbene uredbe

17 Z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 1364/2013 z dne 17. decembra 2013 o spremembi [izvedbene uredbe] glede uporabe neekološko gojenih nedoraslih organizmov iz ribogojstva in neekoloških jajčec školjk v ekološkem ribogojstvu (UL 2013, L 343, str. 29, v nadaljevanju: tretja uredba o spremembi izvedbene uredbe) je bil spremenjen člen 25e(3) izvedbene uredbe.

18 Obdobje, v katerem je najvišji delež neekološko gojenih nedoraslih organizmov iz ribogojstva, ki se pripeljejo na kmetijsko gospodarstvo, lahko 50 %, je bilo podaljšano do 31. decembra 2014.

19 Datum, na katerega mora biti najvišji delež 0 %, ki je bil določen na 31. december 2015, ni bil spremenjen.

Sporna uredba

20 S členom 1, točka 1, sporne uredbe je bil člen 25e(4) izvedbene uredbe nadomeščen tako:

„4. Za namene nadaljnjega gojenja je zbiranje prostoživečih nedoraslih organizmov iz ribogojstva omejeno na naslednje primere:

(a) naravno povečanje števila ličink rib ali rakov in nedoraslih organizmov pri polnjenju ribnikov, zaprtih sistemov ali ograjenih prostorov;

(b) mlade jegulje, pod pogojem, da je vzpostavljen odobren načrt upravljanja jegulje v zvezi z lokacijo in da vprašanje umetnega razmnoževanja;

(c) zbiranje prostoživečega ribjega zaroda vrst, razen jegulje, za namene nadaljnjega gojenja v tradicionalnem intenzivnem ribogojstvu znotraj mokrišč, kot so ribniki s somornico, območja plimovanja in obalne lagune, zaprtih z nasipi in bregovi, pod pogojem, da:
   (i) je obnova staležev živali v skladu z ukrepi upravljanja, ki jih pristojni organi, odgovorni za upravljanje zadevnih ribjih staležev, odobrijo za zagotovitev trajnostnega izkoriščanja zadevne vrste, in
   (ii) se ribe krmijo izključno s krmo, ki je naravno na voljo v okolju.“

21 V uvodnih izjavah 3 in 4 so bile dopolnitve, vključene v člen 25e(4) izvedbene uredbe, utemeljene tako:

„(3) V skladu s členom 15(1)(a)(ii) Uredbe (ES) št. 834/2007 je dovoljeno na gospodarstvo pripeljati živali, ki niso bile ekološko gojene, če mladice iz ekološko gojenih plemenskih jat ali ekoloških gospodarstev niso na voljo. Uredba (ES) št. 889/2008 določa posebne omejitve glede prostoživečih živali iz ribogojstva, vključno z zbiranjem prostoživečih nedoraslih organizmov iz ribogojstva. Nekatere tradicionalne prakse intenzivnega ribogojstva na mokriščih, kot so ribniki s somornico, območja plimovanja in obalne lagune, zaprtih z nasipi in bregovi, se izvajajo že stoletja ter so dragocene za kulturno dediščino, ohranjanje biotske raznovrstnosti in z gospodarskega vidika za lokalne skupnosti. Navedene prakse pod nekaterimi pogoji ne vplivajo na stanje staležev zadevnih vrst.

(4) Zato se šteje, da je zbiranje prostoživečega ribjega zaroda za namene nadaljnjega gojenja v navedenih praksah tradicionalnega ribogojstva v skladu s cilji, merili in načeli ekološkega ribogojstva, pod pogojem, da se izvajajo ukrepi upravljanja, ki jih odobri pristojni organ, odgovoren za upravljanje zadevnih staležev rib, za zagotovitev trajnostnega izkoriščanja zadevnih vrst, da je obnova staležev v skladu z navedenimi ukrepi in da se ribe krmijo izključno s krmo, ki je v okolju naravno na voljo.“

22 S členom 1, točka 3, sporne uredbe je bil člen 25k(1) izvedbene uredbe dopolnjen tako:

„(e) krmni proizvodi, pridobljeni iz celih rib, ulovljenih v ribogojnicah, ki so potrjene kot trajnostne v okviru sistema, ki ga pristojni organ priznava v skladu z načeli iz Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta [z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES (UL 2013, L 354, str. 22)].“

23 S členom 1, točka 5, sporne uredbe je bil v člen 25k izvedbene uredbe dodan nov odstavek, ki določa:

„5. Histidin, proizveden s fermentacijo, se lahko uporablja v krmnih obrokih za salmonidne ribe, kadar viri krme iz odstavka 1 ne zagotavljajo zadostne količine histidina za zadovoljitev prehranskih potreb rib in za preprečevanje nastanka sive mrene.“

Dejansko stanje

24 Binca, družba nemškega prava, ki ima ekološki certifikat, v Nemčijo uvaža ribe, imenovane „panga“, ki so v okviru ekološkega ribogojstva vzrejene v Vietnamu v ribogojnici z imenom Binca Organic Farm, nato pa jih prodaja trgovskim partnerjem s sedežem v Nemčiji, Avstriji in skandinavskih državah.

25 Družba Binca zamrznjene pange kupuje prek podjetja s sedežem v Vietnamu (v nadaljevanju: posrednik), ki kotira na borzi, ima ekološki certifikat ter predeluje in zamrzuje ribe iz ribogojstva, družbi Binca, ki deluje kot izvoznik, pa dobavljeno blago zaračunava.

26 Družba Binca sama kupi ribjo krmo, jo dostavi posredniku in ustrezni znesek odšteje od cene, ki mu jo plača.

27 Družba Binca je v dopisu, naslovljenem na Komisijo septembra 2014, predlagala spremembe izvedbene uredbe, zlasti člena 25e(3), kakor je bil spremenjen s tretjo uredbo o spremembi izvedbene uredbe, zato da bi se možnost vnosa mladic iz neekološkega ribogojstva v gospodarstva podaljšala do leta 2021.

28 Komisija je z dopisom z dne 15. oktobra 2014 družbo Binca obvestila, da postopek spremembe izvedbene uredbe poteka ter da bodo upoštevana stališča držav članic in vseh zainteresiranih strani.

29 Sporna uredba je bila sprejeta 18. decembra 2014.

30 Družba Binca je z dopisom z dne 18. februarja 2015 na podlagi člena 265 PDEU od Komisije zahtevala, naj za pange, ki so vzgojene v Vietnamu, prehodno obdobje, določeno v členu 95(11) izvedbene uredbe, podaljša do 1. januarja 2018.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijani sklep

31 Družba Binca je s tožbo, ki jo je 19. februarja 2015 vložila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, predlagala razglasitev ničnosti sporne uredbe. Trdila je, da je diskriminirana, ker je Komisija v sporni uredbi določila prehodne ukrepe in posebna odstopanja za druge ekološke ribogojnice, za njeno pa ne. Ta uredba naj bi tako koristila njenim konkurentom, vendar v njej ni bil določen noben prehodni ukrep in nobeno odstopanje, od katerih bi lahko imela korist. Po navedbah družbe Binca so se taki prehodni ukrepi in odstopanja nanašali zlasti na izvor mladic.

32 Družba Binca je trdila, da lahko drugi gospodarski subjekti označbo „ekološko gojeno“ še naprej uporabljajo pod nekaterimi pogoji, ki pa njej niso bili ponujeni. V zvezi s tem je v tožbi posebej opozorila na različno obravnavanje vzreje rib v delti reke Mekong (Vietnam) in na območjih somornice v Evropi.

33 Komisija je 21. maja 2015 z ločeno vlogo v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila ugovor nedopustnosti na podlagi člena 114 Poslovnika Splošnega sodišča z dne 2. maja 1991.

34 Splošno sodišče je z izpodbijanim sklepom tožbo družbe Binca zavrglo kot nedopustno, ker ni imela pravnega interesa za vložitev ničnostne tožbe zoper sporno uredbo.

Predlogi strank pred Sodiščem

35 Družba Binca s pritožbo Sodišču predlaga, naj:

– izpodbijani sklep razveljavi in

– sporno uredbo razglasi za ničnо.

36 Komisija Sodišču predlaga, naj:

– pritožbo zavrne in

– družbi Binca naloži plačilo stroškov.

Pritožba

37 Družba Binca v utemeljitev pritožbe v bistvu navaja pet razlogov, od katerih se prvi nanaša na neupoštevanje trditev v zvezi z varstvom konkurence in ugotovitve kršitve načela enakega obravnavanja, drugi na kršitev pravice do učinkovitega pravnega sredstva, tretji na kršitev pravice do poštenega zaslišanja in obveznosti obrazložitve, četrti na kršitev pravice do javne obravnave in peti na kršitev svobodne gospodarske pobude.

Trditve strank

38 Družba Binca s prvim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču očita, da je opravilo oceno, na podlagi katere je prišlo do napačne prekvalifikacije njene tožbe. Čeprav naj bi zatrjevala diskriminacijo v primerjavi s konkurenti, ki so oznako „ekološko gojeno“ lahko ohranili zaradi samovoljnega in selektivnega podaljšanja prehodnega obdobja, naj bi Splošno sodišče to tožbo obravnavalo, kot da se nanaša le na pridobitev podaljšanja prehodnega obdobja.

39 Komisija trdi, da bistvo obrazložitev izpodbijanega sklepa upravičeno temelji na interesu družbe Binca, da predlaga razglasitev ničnosti sporne uredbe, da bi lahko še naprej tržila pange z oznako „ekološko gojeno“, ker je bil v njeni vlogi kot cilj tožbe izrecno opredeljeno podaljšanje prehodnega obdobja, ki je določeno v členu 95(11) izvedbene uredbe. Temu cilju naj bi sledili tudi zunajsodni ukrepi, ki jih je sprejela družba Binca in ki so navedeni v izpodbijanem sklepu.

40 Poleg tega naj se po navedbah Komisije družba Binca ne bi nahajala v istih konkurenčnih pogojih kot naslovniki sporne uredbe, ki so upravljavci ribogojnic, ker je njena dejavnost uvoz pang kot ekološkega proizvoda.

41 Komisija dodaja, da družba Binca ni predložila nobenega prepričljivega dokaza, s katerim bi dokazala, da med njo in drugimi pridelovalci rib iz ekološkega ribogojstva obstaja konkurenčno razmerje. Splošno sodišče naj zato s tem, da ni podrobneje proučilo trditev družbe Binca glede varstva konkurence, ne bi napačno uporabilo prava.

Presoja Sodišča

42 Najprej je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče ob preučitvi dopustnosti tožbe, vložene pri njem, to tožbo obravnavalo, kot da se nanaša le na podaljšanje prehodnega obdobja iz člena 95(11) izvedbene uredbe v korist družbe Binca. Ker to prehodno obdobje s sporno uredbo ni bilo spremenjeno, je Splošno sodišče v izpodbijanem sklepu ugotovilo, da se z razglasitvijo ničnosti te uredbe ne bi spremenil upoštevni pravni okvir. Splošno sodišče je zato v točki 73 izpodbijanega sklepa sklenilo, ne da bi preučilo druge pogoje dopustnosti tožbe, da družba Binca nima pravnega interesa, da bi zahtevala ničnost sporne uredbe, in da je zato njena tožba nedopustna.

43 Družba Binca trdi, da bi moralo Splošno sodišče pri preučitvi dopustnosti njene tožbe moralo ugotoviti, da se je s to tožbo izpodbijalo neenako obravnavanje, ki ga je uvedla sporna uredba, katere uporaba je imela za posledico izkrivljanje konkurence.

44 Treba je spomniti, da je glede na ustaljeno sodno prakso Sodišča ničnostna tožba fizične ali pravne osebe dopustna le takrat, ko ima tožeča stranka interes za razglasitev ničnosti izpodbijanega akta. Pogoj za tak interes je, da ima lahko razglasitev ničnosti tega akta pravne posledice in da lahko rezultat pravnega sredstva stranki, ki ga je vložila, prinese korist (sodbi z dne 4. junija 2015, Andechser Molkerei Scheitz/Komisija, C-682/13 P, neobjavljena, EU:C:2015:356, točka 25, in z dne 17. septembra 2015, Mory in drugi/Komisija, C-33/14 P, EU:C:2015:609, točka 55, ter sklep z dne 6. aprila 2017, Proforec/Komisija, C-176/16 P, neobjavljen, EU:C:2017:290, točka 32).

45 V skladu s to sodno prakso mora tožeča stranka dokazati svoj pravni interes, ki je bistveni in prvi pogoj za vsa pravna sredstva pred sodišči (glej v tem smislu sodbo z dne 17. septembra 2015, Mory in drugi/Komisija, C-33/14 P, EU:C:2015:609, točka 58). Da bi bila ničnostna tožba, ki jo vloži fizična ali pravna oseba, dopustna, je zlasti potrebno, da tožeča stranka ustrezno utemelji interes, ki ga zanjo pomeni ničnost tega akta (sodba z dne 4. junija 2015, Andechser Molkerei Scheitz/Komisija, C-682/13 P, neobjavljena, EU:C:2015:356, točke od 26 do 28, in sklep z dne 6. aprila 2017, Proforec/Komisija, C-176/16 P, neobjavljen, EU:C:2017:290, točki 33 in 34).

46 V obravnavani zadevi iz točk 60 in 62 izpodbijanega sklepa izhaja, da je družba Binca pred Splošnim sodiščem trdila, da je sporna uredba nekaterim od njenih konkurentov, ne pa njej, omogočila, da nadaljujejo s trženjem svojih proizvodov z oznako „ekološko gojeno“, in da so zato, ker ona ni mogla več prodajati pang s to oznako, njene stranke izbrale ribe druge vrste, ki so bile ekološko vzrejene. Družba Binca je torej trdila, da bi v primeru razglasitve ničnosti sporne uredbe, lahko ohranila stranke, ker tudi njeni konkurenti ne bi več mogli uporabljati oznake „ekološko gojeno“.

47 Poleg tega iz točke 70 izpodbijanega sklepa izhaja, da je družba Binca pred Splošnim sodiščem trdila, da bi z ničnostno tožbo lahko dosegla poštene pogoje, ki bi bili enaki zanjo in za druge proizvajalce rib iz ekološke pridelave, tako da ti proizvajalci tako kot ona na trgu ne bi mogli več uporabljati oznake „ekološko gojeno“.

48 Iz tega sledi, da je družba Binca pred Splošnim sodiščem trdila, da ima interes, da zahteva ničnost sporne uredbe, ker bi se s tako razglasitvijo ničnosti lahko popravilo neenako obravnavanje med njo in drugimi proizvajalci rib iz ekološkega ribogojstva, ki naj bi bilo povzročeno s to uredbo, in ne le zato, ker s sporno uredbo ni bilo podaljšano prehodno obdobje iz člena 95(11) izvedbene uredbe.

49 Poleg tega je družba Binca, kot je razvidno iz točke 69 izpodbijanega sklepa, pred Splošnim sodiščem priznala, da s tožbo ne bi mogla doseči podaljšanja prehodnega obdobja iz člena 95(11) izvedbene uredbe, kakor je bila spremenjena z drugo uredbo o spremembi izvedbene uredbe, vendar je pri tem trdila, da bi bilo mogoče končati diskriminacijo, katere žrtev je bila, če bi se drugim proizvajalcem rib iz ekološkega ribogojstva onemogočila uporaba oznake „ekološko gojeno“.

50 V teh okoliščinah je Splošno sodišče napačno menilo, da je družba Binca s tožbo, ki jo je vložila pri njem, zahtevala razglasitev ničnosti sporne uredbe le zato, ker z njo ni bilo podaljšano navedeno prehodno obdobje, s čimer je navedeno tožbo napačno preoblikovalo in zato napačno uporabilo pravo.

51 Iz tega razloga je treba izpodbijani sklep razveljaviti, ne da bi bilo treba presojati preostale pritožbene razloge, ki jih je navedla družba Binca.

Tožba pred Splošnim sodiščem

52 V skladu s členom 61, prvi odstavek, drugi stavek, Statuta Sodišča Evropske unije lahko Sodišče v primeru razveljavitve odločitve Splošnega sodišča samo dokončno odloči o sporu, če stanje postopka to dovoljuje.

53 V obravnavani zadevi ima Sodišče na voljo potrebne elemente, da lahko dokončno odloči o vprašanju, ali je imela družba Binca pravni interes.

54 V zvezi s tem je treba najprej navesti, da je družba Binca v vlogi, s katero se je začel postopek na prvi stopnji, trdila, da je bilo treba sporno uredbo razglasiti za nično zaradi samovoljnega neenakega obravnavanja med različnimi izvajalci ekološkega ribogojstva ter da bi ta razglasitev ničnosti omogočila, da se konča diskriminacija in da Komisija sprejme nediskriminatorno odločitev glede prehodnih ukrepov. Družba Binca je v tej tožbi glede izvora mladic pojasnila, da je sprememba člena 25e(4) izvedbene uredbe s členom 1, točka 1, sporne uredbe, povzročila neenako obravnavanje med ribogojstvom v delti reke Mekong in ribogojstvom, ki se izvaja v območjih somornice v Evropi.

55 Družba Binca je v stališču glede ugovora nedopustnosti, ki ga je Komisija podala pred Splošnim sodiščem, še pojasnila, da so bili proizvajalci ekološkega lososa in ekoloških postrvi privilegirani z dvema odstopanjema, ki sta se nanašali, prvo, na člen 25k(1)(e) izvedbene uredbe, ki je bil dodan s členom 1, točka 3, sporne uredbe, drugo pa na člen 25k(5) izvedbene uredbe, ki je bil dodan s členom 1, točka 5, sporne uredbe, ter ki sta omogočili uporabo celih rib kot vira prehrane za mesojede živali in dodatek histidina zaradi zadovoljitve prehranskih potreb salmonidnih rib.

56 Kot je generalni pravobranilec navedel v točkah od 69 do 73 sklepnih predlogov, ker družba Binca posebnih trditev glede člena 1, točki 3 in 5, sporne uredbe, s katerima sta bila v člen 25k izvedbene uredbe dodana točka (e) odstavka 1 in odstavek 5, ni navedla v tožbi, jih ni mogoče upoštevati zaradi preveritve, ali je družba Binca imela pravni interes, da je zahtevala razglasitev ničnosti sporne uredbe. Iz določbe člena 21 Statuta Sodišča Evropske unije in člena 44(1) Poslovnika Splošnega sodišča z dne 2. maja 1991 (postal člen 76 Poslovnika Splošnega sodišča z dne 23. aprila 2015) je namreč razvidno, da mora tožba med drugim vsebovati predmet spora in povzetek navedenih razlogov.

57 Glede vprašanja, ali je družba Binca imela pravni interes za razglasitev ničnosti člena 1, točka 1, sporne uredbe, s katerim je bil spremenjen člen 25e(4) izvedbene uredbe, pa Komisija poudarja, da po eni strani ta družba, ki je bila le uvoznik rib, ni bila v konkurenci s proizvajalci, ki naj bi imeli prednost zaradi sporne uredbe, in da po drugi strani pange niso v konkurenci z drugimi vrstami rib, za katere je sporna uredba po navedbah družbe Binca določila privilegirano obravnavo.

58 Vendar, na prvem mestu, kot je razvidno iz točk 25 in 26 te sodbe, je vloga družbe Binca v dobavni verigi ekološko vzrejenih pang iz Vietnama širša in bolj zapletena, kot vloga običajnega uvoznika. Glede na to, da zahteve v zvezi z označevanjem ekoloških proizvodov, ki veljajo za uvoznike proizvodov iz ekološkega ribogojstva, zajemajo proizvodne zahteve, ki so naložene s sporno uredbo, kar je Komisija priznala na obravnavi pred Sodiščem, v obravnavanem primeru ni mogoče šteti, da imajo le proizvajalci rib lahko pravni interes za razglasitev ničnosti sporne uredbe.

59 Na drugem mestu ni naloga Sodišča, da zaradi ugotovitve pravnega interesa družbe Binca v fazi preučitve dopustnosti dokončno odloči o obstoju konkurenčnega razmerja med družbo Binca in proizvajalci rib, ki naj bi jim bila s sporno uredbo dana prednost, ali med ekološko pridelanimi pangami in drugimi ribami iz ekološkega ribogojstva (glej po analogiji sodbo z dne 28. januarja 1986, Cofaz in drugi/Komisija, 169/84, EU:C:1986:42, točka 28). V obravnavani zadevi zadostuje, da se preveri, ali družba Binca ustrezno utemeljuje interes, ki ga zanjo pomeni razglasitev ničnosti sporne uredbe.

60 Družba Binca v zvezi s tem pred Splošnim sodiščem ni le trdila, da bi imela korist od razglasitve ničnosti člena 1, točka 1, sporne uredbe, s katero je bil spremenjen člen 25e(4) izvedbene uredbe, ampak je tudi razložila, na kakšen način bi bile s to spremembo, ki je bila dodana s sporno uredbo, podeljene prednosti nekaterim drugim proizvajalcem rib iz ekološkega ribogojstva, zanjo pa bi nastale negativne trgovinske posledice.

61 V okviru te utemeljitve je družba Binca navedla tudi, da zaradi posebnih naravnih pogojev ribogojne vzreje v delti Mekonga, gospodarstvo, ki zalaga družbo Binca, v nasprotju z gospodarstvi v evropskih vodah, ne morejo imeti koristi od člena 25e(4)(c) izvedbene uredbe v različici, kakor izhaja iz člena 1, točka 1, sporne uredbe.

62 V zvezi s tem je treba poudariti, kot izhaja iz točke 87 sklepnih predlogov generalnega pravobranilca, da se v skladu z uvodnima izjavama 3 in 4 sporne uredbe izjeme iz člena 25e(4) izvedbene uredbe nanašajo na spodbujanje proizvodnje ekoloških rib, ki bi bila v nasprotnem primeru prekinjena. Posledica ničnosti, ki jo predlaga družba Binca, bi torej bila odprava izjem in otežitev ali celo onemogočanje proizvodnje drugih proizvajalcev nekaterih vrst rib na ekološki način v smislu osnovne uredbe, izvedbene uredbe in uredbe o spremembi izvedbene uredbe.

63 Zato je treba ugotoviti, da je družba Binca pravno zadostno utemeljila svoj pravni interes, tako da je pred Splošnim sodiščem na ustrezen način navedla zanjo negativne posledice določb sporne uredbe, na katere se nanaša njena ničnostna tožba, ter korist, ki bi jo lahko imela od razglasitve ničnosti teh določb. V fazi preučitve dopustnosti tožbe, vložene pri Splošnem sodišču, je treba to korist priznati neodvisno od tega, ali Splošno sodišče po postopku pred njim razglasi ničnost sporne odločbe.

64 Iz tega sledi, da je družba Binca imela pravni interes.

65 Vendar je treba poudariti, da Sodišče nima na voljo dovolj elementov, da bi odločilo o drugih trditvah, podanih v okviru ugovora nedopustnosti, ki ga je Komisija vložila zoper ničnostno tožbo družbe Binca, in o vsebini spora.

66 Zato je treba zadevo vrniti v razsojanje Splošnemu sodišču, odločitev o stroških pa pridržati.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

1. Sklep Splošnega sodišča Evropske unije z dne 11. marca 2016, Binca Seafoods/Komisija (T-94/15, neobjavljen, EU:T:2016:164), se razveljavi.

2. Zadeva se vrne v odločanje Splošnemu sodišču Evropske unije.

3. Odločitev o stroških se pridrži.

Podpisi